

12 Timer ere gaaede, forhøjedes, idet sikkert ærede Medlemmer i denne Sal ville indrømme mig, at 1 Krone i Dagpenge til Fortæring paa Rejse i 12 Timer i vore Dage er et saa ringe Beløb, at det ikke slaar til, naar de vedkommende blot skulle blive mætte. Det vilde ikke dreje sig om store Summer, idet de fleste værnepligtige ikke ere paa Rejse udover 12 Timer, men det vilde være en Lettelse for mange af de værnepligtige, som have daarligt Raad.

Jeg skal ligeledes henstille at tage under Overvejelse, naar man nu vil indrømme Fribefordring paa Jernbaner og Dampskibe, at man, naar denne Rejse skal foretages om Natten, giver de værnepligtige Ret til at rejse paa 2den Klasse Jernbane og Kahyt, hvor Talen er om Dampskibe. I hvert Fald forekommer det mig at være urimeligt at sige til den værnepligtige, at han i Tilfælde af, at han f. Eks. er nødt til at rejse om Natten til Søs, skal være pligtig at nøjes med den daarligste Plads, Dæksplads. Det er urimeligt, at den unge Mand ikke skal kunne faa den tilstrækkelige Hvile og Søvn paa Rejsen til Mødestedet.

Jeg kunde fremdeles ønske, at man vilde skride til en fuldstændig Omordning af de Forhold, hvorom der her er Tale, saaledes at Udskrivningsvæsenet gik over til den militære Minister. Det er i Virkeligheden Militærudgifter, her er Tale om, og det er ret urimeligt, forekommer det mig, at Udskrivningsvæsenet sorterer under Justitsministeriet. For at faa Klarhed over dette Forhold og bringe det i Rapport til det Ministerium, hvor det virkelig hører hjemme, vilde jeg anse det for ønskeligt, om man ved Ændringsforslag til dette Forslag fik det bragt ind under Forsvarsministeriet, hvorunder det sorterer. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

Martin Madsen Halsted: Jeg skal ogsaa kortelig anbefale Forslaget, idet jeg anser det for en Forbedring. Der er ingen Grund til at opholde sig ved det, idet de Oplysninger, som der ellers kunde være Grund til at give, maa der formodentlig blive Lejlighed til at fremkomme med i et Udvalg. Der er dog en enkelt Ting, som jeg vil tillade mig at pege paa, og det er, at der i § 2 vistnok maa indskydes en Bemærkning om, at værnepligtige Officerer bør have Adgang til II Klasse. Det forlanges nemlig nu af dem, at naar de rejse i Uniform, skulle de rejse paa II Klasse. Ved den Slags Indkaldelser maa

de som Regel rejse i Uniformen for ikke at have noget at slæbe med, der ikke er nødvendigt. Da man altsaa forlanger, at de skulle køre paa II Klasse, er det billigt og rimeligt, at det kommer til at staa i selve Forslaget. Dermed skal jeg anbefale dette.

Justitsministeren (Alberti): Den Modtagelse, dette Lovforslag har faaet, synes mig at tyde paa, at det uden store Vanskeligheder vil lykkes at føre det igennem. Jeg tror, ligesom det ærede Medlem, at dette Lovforslag er en Forbedring og et saa stort Fremskridt fra det bestaaende, at der er al Grund til at være tilfreds dermed.

Der er naturligvis intet i Verden, der er saaledes, at man ikke kunde ønske sig det bedre eller ønske sig endnu mere. Men naar det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe) mener, at de værnepligtige ogsaa bør have Dagpenge for de første 12 Timer, vil jeg dog sige, at det vilde være ret besynderligt, om de værnepligtige, der bo i selve den By, hvor de skulle møde, eller umiddelbart ved denne By, skulde have Dagpenge for at gaa det Par Skridt fra deres Hjem hen til Kasernen eller det Sted, hvor de skulle melde sig. De 12 Timer ere satte som en formentlig passende Tid, og jeg tror heller ikke, der er nogen Grund til at forandre dette Tal. Finder man, at 1 Krone er for lidt for 12 Timer, vil man naturligvis kunne sætte Beløbet til Vejrs. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at man nok for en saadan kortere Tid kan klare sig igennem 12 Timer dermed, naar man vil klare sig jævnt. Den, der vil spise sig en 3 Kroners Middag med Vin og Kaffe, kan naturligvis ikke klare sig med 1 Krone. Jeg tror dog, de allerfleste ville kunne klare sig dermed, særlig naar man ser hen til, at naar de komme ind i Tjenesten, som de begive sig til, komme de til at klare sig med endnu mindre.

Om de værnepligtige skulle køre paa II, I eller III Klasse, synes mig at være et ret underordnet Spørgsmaal, naar det kun drejer sig om en kortere Rejse, og de fleste af disse Rejser ere ganske korte. Jeg tror derfor, at III Klasse vil være fuldt tilstrækkelig, og der er jo Tider af Aaret, hvor III Klasse er nok saa behagelig at rejse paa som II Klasse. Forslaget om, at alle disse Sager skulde henlægges under Forsvarsministeriet, er saa stort et Spørgsmaal, at det vistnok ikke kan eller bør afgøres ved denne lille Lov. Det staaer i Forbindelse med Spørgsmaalet, om ikke